

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/6/2022
Identifikačné číslo spisu: 6118310796
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6118310796.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: TMS - MONTYS s.r.o., so sídlom Nádražná 1958, 900 28 Ivanka pri Dunaji, IČO: 34 103 287, zastúpeného JUDr. Ľubošom Hagarom, advokátom, so sídlom Moyzesova 39, 900 01 Modra, proti žalovanému: IDAX s.r.o., so sídlom A. Hlinku 2330/2, 960 01 Zvolen, IČO: 44 065 329, zastúpeného JUDr. Ivanom Osvaldom, advokátom, so sídlom Trhová 1, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 432,43 eur, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13Cb/15/2018, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. mája 2021, č. k. 43Cob/12/2021-459, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 20. mája 2021, č. k. 43Cob/12/2021-459, zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 30. januára 2020, č. k. 13Cb/15/2018-361, v rozsahu prvého a druhého výroku, ktorými bola žaloba zamietnutá a žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorým sa domáha, aby dovolací súd napadnuté zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Žalovaný prípustnosť dovolania vyvodzuje z ust. § 420 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“) a ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. Svoje dovolanie žalovaný odôvodnil tým, že odvolací súd neprihliadol na neskoré podanie odvolania žalobcom, keďže žalobcovi bol rozsudok súdu prvej inštancie doručený dňa 4. marca 2020 a žalobca podal odvolanie až 20. marca 2020, teda po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odvolania.

3. Žalobca doručil súdu písomné vyjadrenie zo dňa 6. októbra 2021, v ktorom poukázal na neprípustnosť dovolania žalovaného vzhľadom na kasačnú povahu dovolaním napádaného rozhodnutia a vo vzťahu k časti dovolania podaného pre nesprávne právne posúdenie (§ 421 ods. 1 C. s. p.) poukázal

na majetkový cenús v zmysle § 422 ods. 1 C. s. p. a nevymedzenie právnej otázky žalovaným. Z uvedených dôvodov je podľa žalobcu dovolanie žalovaného potrebné odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Najvyšší súd je v prvom rade povinný skúmať prípustnosť dovolania žalobcu v nadväznosti na dovolacie dôvody vymedzené dovolateľom a podmienky prípustnosti dovolania stanovené Civilným sporovým poriadkom, medzi ktoré patrí aj povaha dovolaním napádaného rozhodnutia. Žalovaný dovolaním napadol uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 420 písm. f/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolaním žalovaného napadnuté rozhodnutie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, preto proti nemu nie je prípustné dovolanie podľa § 420 C. s. p. (porovnaj R 19/2017). Z uvedeného dôvodu je potrebné dovolanie žalovaného v tejto časti odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p., pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Najvyšší súd nad rámec vyššie uvedeného uvádza, že dovolateľom tvrdené oneskorené podanie odvolania žalobcom nenastalo a žalobca elektronicky odoslal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie dňa 20. marca 2020, teda v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré nastalo fikciou dňa 5. marca 2020. Dovolací súd súhlasí s dovolateľom, že úložná lehota 15 dní na prevzatie rozsudku začala žalobcovi plynúť dňa 19. februára 2020 a uplynula dňa 4. marca 2020, dovolateľ však nesprávne posúdil moment doručenia rozsudku súdu prvej inštancie žalobcovi na základe fikcie.

10. Podľa § 32 ods. 2 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-governmente“) úložnou lehotoú na účely tohto zákona je lehota, počas ktorej je uložená elektroniclá úradná správa považovaná za nedoručenú. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotoú. Podľa § 32 ods. 5 písm. b/ zákona o e-governmente elektroniclá úradná správa, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručenuú, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútoú a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

11. Podľa § 121 ods. 2 C. s. p. do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

12. Podľa § 32 ods. 2 a 5 zákona o e-governmente sa elektronický dokument považuje za doručenuú márnym uplynutím úložnej lehoty, z čoho vyplýva, že elektronický dokument sa počas plynutia úložnej lehoty považuje za nedoručený a za doručenuú sa považuje až po uplynutí úložnej lehoty a nie v posledný deň úložnej lehoty. Z tohto dôvodu odvolací súd správne vyhodnotil, že k doručeniu rozsudku súdu prvej inštancie žalobcovi prišlo fikciou dňa 5. marca 2020, prvý deň lehoty na podanie odvolania potom

začal žalobcovi plynúť dňa 6. marca 2020 a posledný deň lehoty na podanie odvolania mu uplynul dňa 20. marca 2020, kedy žalobca aj odoslal odvolanie, čo žalovaný ani nenamieta.

13. Z uvedených dôvodov by preto tvrdenie žalovaného o oneskorenom podaní odvolania žalobcom ani nebolo spôsobilé založiť vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p.

14. Vo vzťahu k dovolaniu žalovaného pre nesprávne právne posúdenie, pri ktorom žalovaný označil dôvody prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/ aj c/ C. s. p., najvyšší súd konštatuje, že dovolanie aj v tejto časti smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

15. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenie právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

16. Predpokladom pre prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je aj povaha napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom musí ísť buď o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie alebo o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenilo. Keďže v tu posudzovanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušuje rozhodnutie súdu prvej inštancie, proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. prípustné nie je a dovolanie žalovaného je aj v tejto časti potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

17. Najvyšší súd navyše uvádza, že žalovaný v dovolaní uplatnenom podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. nesplnil ani povinnosť vymedzenia dovolacích dôvodov v zmysle § 432 ods. 2 C. s. p., keď v dovolaní neuviedol dôvody nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom a dovolanie žalovaného by bolo potrebné odmietnuť aj pre nesplnený majetkový cenzus v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

18. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.